

"La nit de Santa Llúcia és un èxit"

La Festa de les Lletres Catalanes que Òmnium Cultural celebra la nit de Santa Llúcia és un èxit inqüestionable, afirma Josep Millàs, president de l'entitat. "Té audiència, mobilitzem molta gent i tenim constància", diu.

Josep Millàs presideix Òmnium Cultural, associació promotora de la cultura catalana, des de fa onze anys. L'entitat convoca, a més de molts premis més, el Sant Jordi de novel·la dotat per la Fundació Enciclopèdia Catalana i publicat per Columna. El premi és l'estrella de la Nit de Santa Llúcia, "la festa per excel·lència d'Òmnium Cultural", diu l'opuscle "Òmnium Cultural 1961-1996". La darrera edició s'ha celebrat la setmana passada a Mataró i ha rebut diverses crítiques per part d'alguns mitjans, tant per la festa (*Avui*) com pel veredict del Sant Jordi (*El País*). Un antic membre del jurat ha dit que l'escriptor guanyador, Jordi Mata, és incapaç de fer una bona novel·la amb el tema tractat, l'Alemanya nazi.

—*Quin balanç feu de la Nit de Santa Llúcia i què opineu de les crítiques rebudes?*

—Nosaltres teníem la possibilitat de fer una festa televisiva a la manera dels Octubre de València i ho hem descartat. Les retransmissions dels sopars tenen un aspecte positiu en la mesura que hi ha una divulgació important, un efecte multiplicador. Però, en canvi, desvirtua el que és per a nosaltres una festa-sopar literari que és, eminentment, un acte social. Si es televisa, l'acte social queda desvirtuat perquè està condicionat per les càmares. L'atenció, el clima, l'horari, tot queda alterat. I ja no diguem si s'han de fer-hi espectacles.

—*Però sense arribar a fer-hi cap actuació, potser es podria demanar que el presentador fos un presentador professional i que s'obligués els guanyadors a parlar de l'obra. És a dir, a preparar un guió.*

—Hem de partir de la base que els premis es proclamen allà i no podem tenir preparat res. Llavors ens diem que tot està preparat. Ara bé, sí que veiem que hi

ha uns elements que s'hi podrien incorporar. Per exemple, reduir els premis, tot i que cada vegada n'hi ha més, perquè és molt fàcil incloure'n un a la nostra festa: ja tens el marc, un marc important, i els preparatius, gratis. Després porser sí que caldria anar en la línia que ha apuntat i que, a part del presentador, hi hagi una persona que entrevistés els guanyadors.

—*Us han sorprès les crítiques?*

—Avui estem en un moment social —i és bo que sigui així— que tothom opina de tot i per tot. Si vostè estigués al meu lloc quedaria atabalat: que se'm va fer llarg, que se'm va fer curt, que el sopar era bo, que va ser dolent... Això és positiu. La indiferència és pitjor. I, pel que fa al guanyador, si és de certa edat i molt conegut, ens critiquen perquè no hem descobert un valor jove. Quan és jove, que és inexpert. Jo crec que s'ha de premiar l'obra independentment de qui l'ha escrita. A Alzueta i a mi se'ns ha acusat que és un muntatge comercial més importat que el Planeta. Nosaltres ens limitem a dotar el premi i a delegar en el jurat. No tenim cap problema de consciència. Per les notícies que m'ha fet arribar el jurat, la d'enguany és una bona novel·la. No és una novel·la més.

—*Creieu que cal replantejar avui el sentit de la Nit de Santa Llúcia?*

—No. L'audiència i la constància ho certifiquen. És l'únic sopar literari que el vuitanta per cent de la gent hi va pagant-se el tiquet. Si ens costés omplir o haguéssim de regalar la majoria dels tiquets... I no tenim problemes per trobar cada any un escenari diferent. Ara tenim tres peticions sobre la taula per la festa de l'any que ve. Continuem fent la tasca de suplència, perquè no hi ha hagut relleu. I a més crec que el relleu no s'ha de produir igualant el que fem, sinó superant-lo de llarg. A més, és l'únic cas

"Amb més mitjans, Òmnium Cultural faria una feina impressionant. No hem rebut el tracte, el suport, que ens mereixíem. Com que érem els amics, no és necessari tenir-los contents, pensen."

que conec que des de la societat civil, amb la Nit com a precedent, s'han anat escampant festes, sopars literaris, organitzats des de la societat civil, arreu de Catalunya. Tenim sis delegacions amb les seves festes, com la Nit de Sant Jordi de Perpinyà.

—*Les editorials semblen tenir més força i empenta que mai. Per aquesta raó no s'entén que el premi degà de la Nit i un dels pocs que hi ha en la seva modalitat, el Víctor Català de contes, faci anys que no es convoqui. Per què heu permès aquesta situació?*

—Això s'hauria de preguntar a l'editor, Selecta. Però fa quatre anys que treballem perquè es torni a convocar i l'any que ve ho podrem fer. El convocarem a mitges amb Selecta, de moment per un sol any.

—*No hauria estat millor trencar amb Selecta i oferir-lo a una altra editorial?*

—És que no és nostre. Selecta en té la titularitat. El que podríem fer és un altre premi, però no amb aquest nom. I ens fa més il·lusió mantenir el Víctor Català que fer-ne un de nou.

—*Com valoreu l'acord amb Enciclopèdia-Columna?*

—N'estem molt satisfets. La dotació s'ha incrementat. Algunes de les darreres edicions han fregat els cent mil exemplars i l'obra guanyadora s'ha traduït a set idiomes. Hem signat un conveni per cinc anys més.

—*La Nit de Santa Llúcia, amb el premi Sant Jordi, el Premi d'Honor... La popularitat d'aquests esdeveniments no amaga la resta de la tasca d'Omnium? Per exemple, després de tot això que feu que pugui tenir una gran repercussió?*

—Tenim una cadena de televisió.

—*Qui la veu?*

—Encara està en fase de proves.

—*Però si Omnium fa una feina de suplència, per què voleu tenir un canal de televisió, havent-hi canals catalans de televisió?*

—Perquè la volem fer de tipus cultural. No volem fer la competència als monstres de TV3. El nostre canal serà cultural i específic. Tindrem audiències específiques. Per exemple, si fem programes d'una hora d'arquitectura, això ens pot donar un percentatge important d'audiència d'arquitectes.

—*Quina cosa us dol de no haver fet?*

—Estic molt satisfet del que ha fet Òmnium, tenint en compte els mitjans. Amb més mitjans hauríem pogut fer una feina impressionant. No hem rebut el tracte que ens mereixíem. Com que érem els amics, no és necessari tenir-los contents, pensen. Sí que tinc una certa mala consciència d'una cosa, de no haver sabut obtenir una repercussió pública justa. Potser ens hem preocupat més per fer que per divulgar el que fem.

Josep Millàs. El president d'Omnium Cultural, associació promotora de la cultura catalana, defensa, amb dades, la Nit de Santa Llúcia.

Lluís Bonada

Manual d'ús de l'estàndard oral

Josep Lacreu

Aquest llibre es planteja la voluntat de donar una resposta clara i concisa als dubtes amb què s'enfronta qualsevol persona que aspire a fer servir dignament la llengua en un registre oral formal. Tercera edició corregida i ampliada

Universitat de València
"Educació. Materials", 2

Les peripècies d'un gra de cafè

Roland Sierra

El protagonista d'aquesta història és un gra de cafè trempat i decidit que té molt clar quin destí l'espera: anar a raure al molinet i després a la cafetera.

Il·lustracions: Robert Amoraga

Edicions del Bullent
"Els llibres del gat en la Lluna", 15

No se sap mai

Imma Monsó

No se sap mai és la història d'un aprenentatge sentimental i vital. I, sobretot, és una novel·la esplèndida que parla d'un home metòdic abocat a confrontar-se amb una crueltat femenina tan lúcida com innocent.

Edicions 62
"El Balanci", 296